

Dosarul nr. 3ra-1065/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani - (judecător Guzun Corneliu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău - (judecători Angela Bostan, Anatol Pahopol, Veronica Negru)

Î N C H E I E R E

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Nina Vascan
Victor Burduh
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat Tatiana Alaiba,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Alaiba împotriva
Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 46 cu privire la recunoașterea dreptului
încălcăt, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului,
împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost
respinse apelurile declarate de Tatiana Alaiba și Cooperativa de Construcție a Locuințelor
nr. 46, menținută hotărârea din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 10 martie 2017, Tatiana Alaiba a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 46 cu privire la recunoașterea dreptului
încălcăt, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului (f.d. 3-4).

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, s-a adresat de nenumărate ori către
Președintele CCL nr. 46, Natalia Spinei, cu diferite cereri prin care a solicitat să-i fie
furnizată informația referitor la datoriile formate conform ordinelor de încasare a
numerarului pe apartamentul xxxxxxxxx.

A menționat că nu a primit niciun răspuns la cererile sale, ulterior constatând că se
datora aceasta refuzului Președintelui CCL nr. 46, Natalia Spinei să recepționeze
corespondența de la poșta locală, iar la cea recepționată refuzând să elibereze răspuns.

La 06 ianuarie 2017, prin intermediul Serviciului poștal, reclamanta s-a adresat cu
cerere prealabilă Președintelui CCL nr. 46, prin care a solicitat să furnizeze următoarea

informație: cum și în ce perioadă s-a acumulat, conform ordinului de încasare a contului personal 134067412, pentru xxxxxxxx, datoria de 1075,00 lei pentru deservirea blocului, 22,40 lei pentru transportarea deșeurilor, 578,03 lei pentru apă potabilă, 50,00 lei pentru reparații curente, conform ordinului de încasare a contului personal 133596368 pe xxxxxxxx, datoria de 2505,00 lei pentru deservirea blocului, 90,88 lei pentru apă potabilă și ordinului de încasare a contului personal nr. 134067418 pe xxxxxxxx a datoriei la apă potabilă în sumă de 651,99 lei.

La fel, a solicitat să i se elibereze descifrările de la ÎM „Infocom” privitor la datoriile de apă potabilă, a apartamentelor sus-menționate începând cu data acumulării lor, inclusiv dacă între CCL nr. 46 și proprietara (chiriașa) xxxxxxxx există contracte încheiate privind acordarea serviciilor de deservire a blocului, reparația capitală, deservirea utilajelor, după caz să ajusteze relațiile la condiția Legii nr. 105 din 13 martie 2013 privind protecția consumatorului, Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, conform căruia proprietarii de locuințe privatizate participă la cheltuielile comune de întreținere a locurilor de uz comun, a terenurilor de pe lângă imobil, la reparația curentă și capitală a imobilului, a sistemelor ingineresti interioare.

Reclamanta a solicitat constatarea faptului vătămării dreptului reclamantei Tatiana Alaiba de a solicita și de ai fi eliberată informația de la gestionarul CCL nr. 46, în persoana președintelui Natalia Spunei, cu privire la datoriile acumulate la xxxxxxxx; obligarea CCL nr. 46, în persoana președintelui Natalia Spunei să elibereze reclamantei informația solicitată, conform cererii prealabile din 06 ianuarie 2017, încasarea de la CCL nr. 46 în beneficiul reclamantei a despăgubirilor, prejudiciului moral în sumă de 10000,00 lei pentru neexaminarea în termen legal a cererii prealabile și refuzul de a da răspuns la cererea prealabilă.

Prin hotărârea din 21 iulie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial cererea depusă de Tatiana Alaiba împotriva CCL nr. 46 cu privire la recunoașterea încălcării dreptului, obligarea la eliberarea informației și repararea prejudiciului moral. S-a constatat vătămat dreptul reclamantei Tatiana Alaiba, de a i se elibera informația solicitată de la gestionarul CCL nr. 46 a informației asupra datoriilor acumulate pe xxxxxxx de către CCL nr. 46, în persoana președintelui Natalia Spunei. S-a obligat CCL nr. 46, în persoana președintelui Natalia Spunei să elibereze Tatiane Alaiba informația solicitată conform cererii prealabile din 06 ianuarie 2017, recepționate de către CCL nr. 46 la 04 februarie 2017. În rest, pretenția privind încasarea prejudiciului moral s-a respins, ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 24 iulie 2017, Tatiana Alaiba a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 21 iulie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea

respingerii cerințelor privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000,00 lei, cu modificarea hotărârii și admiterea integrală a acestor cerințe (f.d. 105-106, 111-112).

La 14 august 2017, cerere de apel împotriva hotărârii din 21 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a depus și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 46, prin care a solicitat casarea hotărârii în partea admiterii acțiunii și emiterea unei decizii prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Alaiba ca neîntemeiată (f.d. 107-110).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 24 aprilie 2018, a respins cererile de apel depuse de Tatiana Alaiba și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 46, a menținut hotărârea din 21 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 132-140).

Instanța de apel a concluzionat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a admite pretenția Tatiane Alaiba în partea constatării ca fiind vătămat dreptul acesteia la furnizarea informației solicitate prin cererea din 06 ianuarie 2017 de la gestionarul CCL nr. 46, în condițiile în care actele cauzei cert denotă faptul că, Tatiana Alaiba sau avocatul acesteia, Marin Popa nu au primit răspuns la cererea din 06 ianuarie 2017 până la depunerea acțiunii în instanța de judecată.

De către Colegiu au fost respinse ca neîntemeiate alegațiile reprezentantului CCL nr. 46, precum că cooperativa nu este furnizor de informație oficială și respectiv nu culege, selectează, posedă, păstrează, dispune de informații oficiale, or, aceasta urmează să îi fie furnizate CCL nr. 46 de către ÎM „Infocom”, care pune la dispoziția acesteia, în condițiile legii, informația oficială solicitată, după caz.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a statuat că informația solicitată de Tatiana Alaiba, în baza cererii din 06 ianuarie 2017, este o informație oficială, or, conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea privind accesul la informație nr. 982-XIV din 11 mai 2000, informații oficiale sunt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

Totodată, instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a respins cerința de încasare a prejudiciului moral pentru nefurnizarea informației solicitate în termen, având în vedere că obligarea CCL nr. 46 de a furniza informația solicitată deja constituie în sine o satisfacție echitabilă.

La 19 iunie 2018, Tatiana Alaiba a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței în ceea ce privește respingerea cerințelor privind încasarea prejudiciului moral.

La 22 iunie 2018, avocatul Marin Popa, din numele și interesele Tatiane Alaiba a declarat recurs împotriva hotărârii din 21 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel în partea respingerii pretențiilor privind încasarea prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Alaiba (f.d. 147-148).

În susținerea recursului declarat, reprezentantul recurentului a indicat că nu este de acord cu soluțiile instanțelor ierarhic inferioare, considerând că nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, conluzionând contrar circumstanțelor cauzei de a respinge cererea în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral.

Reprezentantul recurenteii a considerat eronate concluziile instanței de apel, precum că reclamanta nu a prezentat probe ce ar confirma existența și întinderea pagubei morale. Or, la depunerea cererii de chemare în judecată, Tatiana Alaiba a prezentat înscrisuri care demonstrează cu certitudine că pârâtul refuză să elibereze informația solicitată. Iar reclamanta aflându-se o perioadă destul de îndelungată în stare de incertitudine a suportat crize de nervi și stresuri la vârsta ce o are.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 iulie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 151).

Până la examinarea cauzei, intimatul nu și-a valorificat dreptul său procedural de a depune referință la cererea de recurs. Prin urmare, având în vedere că referința nu a fost depusă în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmează să fie examinată în lipsa referinței intimatului.

Verificând argumentele invocate de Tatiana Alaiba și reprezentantul acesteia, avocatul Marin Popa în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Cod de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

- a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciuneia căi de atac;
- b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374;
- c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul declarat de Tatiana Alaiba nu poate fi considerat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În corespundere cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 6019 (f.d. 141), decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la 25 mai 2018, astfel recursul declarat la data de 19 iunie 2018 este în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost declarat de Tatiana Alaiba, care este parte la proces, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. a¹), b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează

în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Iar, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanțele inferioare nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or, prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul învederează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyanyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanța de apel și instanța de fond au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Alaiba inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tatiana Alaiba se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Nina Vascan

Judecători

Victor Burduh

Luiza Gafton